

[Lønger]

sige til kommunerne: I kan bare vente, for I får ikke noget ordentligt beslutningsgrundlag endnu – at staten også for sit vedkommende ville sige til statens institutioner, hvor de problemer er: vi venter bare.

Så vidt jeg har orienteret mig, foreligger der endnu ikke nogen eksempler på, at der er statsinstitutioner, der er blevet lukket som følge af asbestlofterne. Så vidt jeg er orienteret, er det udelukkende inden for kommunerne, det er sket, og vi har jo dog trods alt eksempler på, at disse farlige lofter findes inden for staten, f.eks. på Hillerød politistation, så vidt jeg husker.

Derfor vil jeg gerne spørge indenrigsministeren, hvilken betydning denne holdning får for statens vedkommende. Betyder det, at man fortsætter aktiviteter i statsinstitutioner, hvor der er asbestholdige lofter, og venter? Eller betyder det, at man fra statens side optræder på samme måde som kommunerne, nemlig straks rømmer lokalerne og går i gang med at finde en eller anden løsning?

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at hvis ministeren svarer det sidste, at man selvfølgelig straks rømmer lokalerne og forsøger at finde en løsning, så er jeg nysgerrig efter at vide, hvad det er for løsninger, staten så vælger, fordi man på den baggrund måske kunne få en smule vejledning til kommunerne, som de ellers ikke ville kunne få.

Poulsgaard (FP):

Hykleriet herinde kender ingen grænser. Her udenfor på Slotspladsen står en masse mennesker nu og demonstrerer. De er hidkaldt af de røde partier herinde, som tordner imod påskepakken, og guderne skal vide, at det ikke er noget godt, regeringen har fundet på.

Men hvad er det nu, der kommer? Ja, nu kommer der fra de røde partier igen udgiftskrævende forslag. Nu skal asbestlofterne ned. Lad os da slå lidt koldt vand i blodet. Herregud! Er det nu så farligt, som man siger? I dag kan man i aviser læse, at det ikke er så farligt som den passive rygning, der finder sted.

Kan I huske for nogle år siden, hvor det var farligt at drikke komælk? Vi skulle være døde næsten halvdelen, der er herinde. Vi er blevet så gode til at måle. Alt muligt kan måles. Men derfor skal vi ikke handle fuldstæn-

dig vildt og blodigt og bare sende regningen til skatteyderne. Det er det, man gør.

Der er en anden ting, jeg også har lyst til at omtale. I går, tror jeg det var, var der i Ekstra Bladet en artikel af nogle, der har spurgt danske børn, hvad de frygtede mest. 82 pct. af de danske børn frygtede en atomkrig. Der var kun 32 pct., der frygtede det i USA, 12 pct. i Rusland. Men 82 pct. i Danmark frygtede det mere, end at deres forældre døde. Hvad er det for en frygt, man fra venstrefløjens bevidst ønsker at fremkalde? Hvad er det for en frygt, man vil fremkalde? Er det, for at en Big Moder-stat kan ordne alle problemer? Eller hvad er det, man ønsker?

Hvad er det for en frygt, man nu ønsker at fremkalde angående asbest?

Vi har levet med det i så mange år. Det er overhovedet ikke farligt; man kan se det i fjernsynet. Vorherre bevares, man hidkalder eksperter, der tager beskyttelsesdragt på, og hvad ved jeg, når de skal rydde loftet! Skal de lofter ryddes, så kan de sende bud efter undertegnede. Så skal jeg komme og gøre det uden nogen som helst beskyttelse. Lad da være med det hysteri. Lad også være med at sige, at statens udgifter ikke må stige, nu skal vi til at spare, og to minutter efter står man heroppe og kan ikke få udgifter nok.

Jeg håber ikke, regeringen er så medgørlig, at man forfalder til straks at gå ud i det vilde og blodige. Der er ingen grund til det. Der er grund til at slå koldt vand i blodet, og derfor skal man selvfølgelig stemme imod de ændringsforslag, der foreligger.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Må jeg sige til hr. Poulsgaard, at jeg tror, at mange herinde husker et tidligere medlem af fremskridtspartiet – jeg mener, det var hr. Glensgård – der sagde: ja men vi kan ikke bruge alle de penge på arbejdsmiljøet. Vi må bare erkende, at det koster en arm eller et ben i ny og næ.

Nu forstår jeg på hr. Poulsgaard, at han ikke er så human som hr. Glensgård. Hr. Poulsgaard vil have lig på bordet. Derfor må jeg spørge: hvor mange? Jeg vil gerne spørge flertallet: er det den holdning, flertallet ønsker at blive identificeret med?